

DEN PRVNÍ

DNES DNE 10. 3. 1847 ZAPOČALA NAŠE VZDUCHOPLAVBA. VĚTR NÁM BYL PŘÍZNIV A VE STANOVENÝCH 16 HODIN A 2 MINUTY BYLO VŠE PŘIPRAVENO K ODLETU. PROFESOR SMITH, JAKOŽTO TVŮRCE VELKOLEPÉHO BĀLÓNU, OSOBNĚ ODVĀZAL KOTEVNÍ LANO A BĀLÓN SE POMĀLU VZNESL. PLNI NĀDĚJE, UNEŠENI NEPOPSATELNÝM POCITEM LEHKOSTI VZLĚTĀME DO OBLĀK A VYDĀVĀME SE VSTRĪC DĀLVĀM.

LETĚLI JSME SOUVĀ PŮL HODINY, KDYŽ SE PŘIHNĀLA OD SEVEROVÝCHODU SILNĀ BOUŘE. HNĀLA PŘED SEBOU NĀŠ BĀLÓN JĀKO PÍRKO, TAKŽE NĀM NEZBYLO, NEŽ SE DRŽET ZE VŠECH SVÝCH SIL A DOUFAŤ VE ŠŤASTNÝ KONEC.

KDYŽ SE BOUŘE UTÍŠILA, ZANECHALA NĀS VYČERPĀNĚ A HROZNOU PODÍVANOU VYSTRĀŠENĚ, NIKDO Z NĀS VŠĀK NEUTRĀPĚL VĀŽNOU ŪJMU NĀ ZDRAVÍ. ŤOTĚŽ SE BOHUŽEL NEDĀLO ŘÍCI O BĀLÓNU, KTERÝ BYL PORŪVY VĚTRU ZNĀČNĚ PONIČEN A I PO VYHOZENÍ PÍSKOVĚ ZĀTĚŽE NEZADRŽITELNĚ KLESĀL. MUSELI JSME SE VZDĀŤ VŠECH SVÝCH VĚCÍ, ABYCHOM BĀLÓN CO NEJVÍCE NĀDLEHČILI, PŘESTO SE NĀM NEPODĀŘILO SESTUP ZĀSTAVIT.

KDYŽ UŽ JSME VIDĚLI, ŽE BĀLÓN BUDE POHŘBEN VE VLNĀCH, VYSKOČILI JSME Z KOŠE A NECHTĪCE SDĪLET JEHO OSUD, JĀLI JSME SE ZE VŠECH SIL PLĀVĀŤ K OSTROVU, KTERÝ BYL K NĀŠEMU VELKĚMU ŠŤĚSTÍ NĀ DOHLED.

POTĚ CO JSME SE KONEČNĚ VYŠKRĀBĀLI NĀ POBŘEŽNÍ SKĀLISĀ JSME ZJISTILI, ŽE S NĀMI NENÍ PROFESOR SMITH. DOUFALI JSME, ŽE SE MU PAVEDLO DOPLĀVĀŤ NĀ POBŘEŽÍ O KUS DĀL, JELIKOŽ JSME HO JEŠTĚ CHVĪLI PŘED TĪM VIDĚLI

ZDRAVÉHO PLAVAT PO NAŠEM BOKU. PROTOŽE UŽ SE STMÍVALO,
ROZHODLI JSME SE HLEDÁNÍ CÝRUSE NECHAT NA ZÍTŘEK A
ULOŽILI JSME SE K NEKLIDNÉMU SPÁNKU.

DEN DRUHÝ

DO NOVÉHO DNE JSME SE PROBUDILI ŽÍZNIVÍ A HLADOVÍ, A TAK JSME SE RYCHLE PUSTILI DO SHÁNĚNÍ OBŽIVY. NĚJAC JSME CHTĚLI NAJÍT MÍSTO, KDE BUDEME V NOCI BEZPEČNI PŘED DRAVÝMI ŠELMAMI, JELIKOŽ DOSUD NEVÍME, JACÍ TVOROVÉ MOHOU V BLÍZKÉM LESE PŘEBÝVAT.

BĚHEM NAŠEHO HORLIVÉHO SHÁNĚNÍ SE ALE UKÁZALO, ŽE OSTROV JE DOŠTI NEPŘEHLEDNÝ. NĚJEN ŽE JSME TEDY MNOHOKRÁTE ZTRÁTILI JIŽ OBJEVENÉ MÍSTO, ALE OBČAS JSME ANI SEBE NAVZÁJEM NEBYLI SCHOPNI NALEZT.

PO ZRALÉ ÚVAZE JSME SE TEDY ROZHODLI SE SHÁNĚNÍM POTRAVY JEŠTĚ CHVÍLI POSEČKAT A JALI JSME SE RADĚJI VYTVÁŘET PODROBNÝ PLÁN OSTROVA. BYLA TO PRÁCE NADMÍRU NÁROČNÁ, ANŽTO JE OSTROV VĚTŠÍCH ROZMĚRŮ, NEŽ BY SE NA PRVNÍ POHLED MOHLO ZDÁT, LEČ VÝSLEDKEM BYLA ZEVRUBNÁ MAPA OSTROVA, PODLE NÍŽ SE VŠICHNI ČLENOVÉ VÝPRAVY DOKÁZALI NA HORNATÉM OSTROVĚ ORIENTOVAT.

MÁLEM JSME PŘI TVORBĚ MAPY OPOMENULI HLEDÁNÍ NAŠEHO SKVĚLÉHO PROFESORA SMITHE. BYLI JSME JIŽ ZNAČNĚ ZNAVENI PROCHÁZENÍM OSTROVA A PŘI PŘEDSTAVĚ DALŠÍCH HODIN PĚTRÁNÍ SE NĀM ÚNAVOU PODLĀMOVALĀ KOLENĀ. ADĚL PROHLĀSILA, ŽE ONĀ UŽ NIKĀM NEJDE A TRUCOVITĚ SI LEHLĀ DO TRĀVY, KDE JSME S ÚDIVEM NALEZLI CÝRUSOVO LOGARITMICKÉ PŘĀVÍTKO.

ROXĀNĀ SE HNED PUSTILĀ DO PRÁCE A BĚHEM NĚKOLIKĀ MINUT DOKÁZĀLĀ Z ORIENTĀCE PŘĀVÍTKĀ, ZLOMENÉ VĚTVIČKY A POČTU KRĀLIČÍCH BOBKŮ V OKOLÍ URČIT TŘI MOŽNĀ MÍSTĀ,

KDY SE MŮŽE PROFESOR SMITH ZDRŽOVAT. CHVATNĚ JSME SE Tedy ROZDĚLILI A VYDĚLI JSME SE DLE NOVĚ UTVOŘENÉ MAPY NA MÍSTĚ ROXANOU URČENÁ.

NĀŠEHO PROFESORA JSME NA JEDNOM Z NICH SKUTEČNĚ NALEZLI. BYL SICE STEJNĚ JAKO MY NOTNĚ VYČERPÁN, TRĚASL SE ZIMOU, AVŠAK BYL ŽIV A ZDRÁV. Z VELKÝM PODIVEM JSME PO JEHO BOKU NAŠLI LEŽET DLOUHOU LOVECKOU PUŠKU. SNĀD JI CYRUS PŘI SVĚ POVĚSTNÉ ROZTRŽITOSTI NEVĚDOMKY POPĀDL PŘI ZTRŮSKOTĀNÍ A DOPLAVĀL S NÍ NA OSTROV. NEBO JI MOŽNĀ MOŘE VYPLĀVILO NA STEJNĚM MÍSTĚ, JAKO PROFESORA? V KAŽDĚM PŘÍPADĚ JE CYRUS TOHO NĀZORU, ŽE BYCHOM SI SNĀD DOKĀZALI VYROBIT STŘELNÝ PRĀCH A PUŠKU POUŽÍVĀT K LOVU ZVĚŘE.

NĀD TĪM JSME VŠAK DĀLE NEPŘEMÝŠLELI, JELIKOŽ DOBĀ JIŽ NOTNĚ POKROČILA A MY JSME SI V TĚ CHVÍLI NEPŘĀLI NIC JINĚHO, NEŽ ZĀSLOUŽENÝ ODPOČINEK. PO ŠŤĀSTNĚM SHLEDĀNÍ JSME SE Tedy VŠICHNI - VYČERPĀNÍ, ĀLE SPOKOJENÍ - KONEČNĚ ULOŽILI K SPĀNKU.

DEN TŘETÍ

DNES NAŠEL PENCROFF VE SVÝCH VOUSECH ZRNKO PŠENICE. ROZHODLI JSME SE MYSLET NA BUDOUCNOST A ZRNKO ZASADIT. NAŠ PROFESOR SMITH SE TOHO CHYTL S VERVOU SOBĚ VLASTNÍ A ZAČAL STŘÁDAT PLÁNY NA ZALOŽENÍ OSTROVNÍ CIVILIZACE. ROZHODLI JSME SE, ŽE ZAČNEME FARMARIT.

DEN ČTVRTÝ

VŠECHNY VÝDOBYTKY CIVILIZACE, JEŽ JSME S SEBOU MĚLI, SE POSTUPNĚ ROZPADAJÍ. NĚVÍC ZAČAL VÁT STUDENÝ SEVEROZÁPADNÍ VÍTR A NÁŠ ODĚV JIŽ JEVÍ ZNÁMKY ZNAČNÉHO OPOTŘEBENÍ. NÁŠE BOTANIČKA ADÉL MÁ RÝMU A VELMI JI ROZČILUJE, ŽE NEROZEZNÁ KVĚTINY DLE VŮNĚ. BUDEME SI MUSET POSTAVIT ŘÁDNÉ OBYDLÍ.

PENCROFF NAŠEL MÍSTO PLNÉ DIVOKÝCH KRÁLÍKŮ. PO CÝRUSOVĚ RADĚ, ŽE MNOŽÍCÍ SE KRÁLÍCI TVOŘÍ EXPONENCIÁLNÍ ŘADU JSME SE JE ROZHODLI OCHOČIT A ZALOŽIT SI CHOV.

KDYŽ JSME SHÁNĚLI MATERIÁL NA STAVBU OBYDLÍ, JEHOŽ ROZMĚRY NÁŠ PROFESOR SMITH PŘESNĚ PROPOČÍTAL, NAŠLI JSME NA POTOCE TŮNI PLNOU DUHOVÝCH PSTRUHŮ. ROXANA NÁM UKÁZALA, JAK JE HOLÝMA RUKAMA ULOVIT, RANOU KAMENEM OMRÁČIT A NOŽEM VYKUCHAT, TAKŽE MÁME NA ČAS O POTRAVU POSTARÁNO.

VĚČER JSME SLAVNOSTNĚ OTEVŘELI NÁŠ NOVĚ POSTAVENÝ PŘÍBYTEK A PO NÁROČNÉM DNI JSME SE ULOŽILI K ZASLOUŽENÉMU ODPOČINKU.

DEN PÁTÝ

DNES JSME U BŘEHU NALEZLI NOTNĚ OPŘÝSKANOU DŘEVĚNOU TRUHLU. ČÁST VÝPRAVY SI CE JEJÍMU OBJEVENÍ PŘIHLÍŽELA SE ZNAČNOU SKEPSÍ, LEČ JAKÉ BYLO NAŠE PŘEKVAPENÍ, KDYŽ PENCROFF S CÝRUSEM Z TRUHLY VYTÁHLI NÁMOŘNÍ MAPU A SEXTANT!

CÝRUS IHNEK PROMĚŘIL NAŠI POLOHU A PENCROFF SE JAL HLEDAT NA MAPĚ NAŠ OSTROV. TĚN JSME SI CE BOHUŽEL NENALEZLI, LEČ V MAPĚ BYL ZAKRESLEN OSTROV JINÝ, OD TOHO NAŠEHO JEN NĚKOLIK NÁMOŘNÍCH MIL VZDÁLENÝ. PO KRÁTKÉ PORADĚ JSME SE TĚDY ROZHODLI POSTAVIT ŠALUPU A VYDAT SE NA DOTYČNÝ OSTROV, ZANECHAT TAM ZPRÁVU PRO LODĚ, PŘISTANUVŠÍ ZDE SNAD V BLIŽŠÍCH MĚSÍCÍCH ČI LETECH. S VÍDINOU BRZKÉHO ZACHRÁNĚNÍ JSME SE TĚDY JALI PENCROFFOVI POMÁHAT SE STAVBOU ŠALUPY.

PENCROFF NAŠTĚSTÍ PRACOVAL NĚJAKÝ ČAS V LODĚNICÍCH, TAKŽE MU ŠLA PRÁCE RYCHLE OD RUKY A BRZY JSME SE MOHLI VYDAT NA - SNAD KRÁTKOU - PLAVBU NA SOUSEDNÍ OSTROV. NĚBE BYLO JASNĚ MODRÉ BEZ JEDINÉHO MRÁČKU, ADĚL LEŽELA NA ZÁDI A OPALOVALA SE A PLAVBA PROBÍHALA BEZ VĚTŠÍCH POTÍŽÍ. KDYŽ SE NA OBZORU OBJEVILO PRVNÍ SKALISKO, POZNALI JSME, ŽE MAPA NELHALA.

ZA CHVÍLI UŽ JSME PROZKOUMÁVALI MENŠÍHO SOUSEDA NAŠEHO OSTROVA. BRZY JSME ZDE NALEZLI JAKOUSI OPUŠTĚNOU CHÝŠI - IDEÁLNÍ MÍSTO NA ZANECHÁNÍ ZPRÁVY O NAŠÍ KOLONII. KDYŽ JSME ALE OTEVŘELI DVEŘE, S VRČENÍM NA NAŠ VYSKOČILO PODIVNÉ ZVÍŘE. ROXANA HO DUCHAPLNĚ PRAŠTILA KLACKEM PŘES HLAVU, PŘESTO TO PODIVNĚ

STVOŘENÍ STIHLO DOSKÁKAT K ADÉL A KOUSNOUF JÍ DO PRSTU, NEŽ DOSTALO OD ROXANY DRUHOU RÁNU A ZHROUTILO SE K ZEMI. AŽ TEHDY JSME SI UVĚDOMILI, ŽE TEN DIVOKÝ TVOR NENÍ ZVÍŘE, ALE ČLOVĚK. BYL HROZIVĚ ZAROSTLÝ, POHYBOVAL SE ČÁSTEČNĚ PO ČTYŘECH A VYDÁVAL ZVÍŘECÍ ZVUKY, ALE JEHO TVÁŘ BYLA NADE VŠÍ POCHYBNOST LIDSKÁ. PO KRÁTKÉ PORADĚ JSME SE HO ROZHODLI VZÍT S SEBOU ZPĚT NA NAŠ OSTROV.

PO CESTĚ ZPÁTKY SE POČASÍ ZHORŠILO, ZATÁHLO SE A NAŠE LOĎ MUSELĀ ČELIT PRUDKÝM PORÝVŮM VĚTRU. BRZY UŽ NEBYLO POTŘEBA RENCROFFOVA NĀMOŘNICKÉHO UMĚNÍ, ABYCHOM POZNALI, ŽE SE BLÍŽÍ BOUŘE. ZASTIHLĀ NĀS SICE JIŽ BLÍZKO NAŠEHO OSTROVA, ALE NAŠE ŠALUPĀ BYLĀ V BOUŘI NĀPŘOSTO NEOVĀDĀTELNĀ A VLNY SI S NÍ POHĀZOVALY SEM A TAM. NĀŠTĚSTÍ NĀS PROUDY NEODNESLY NA OTEVŘENÉ MOŘE, ODKUD BYCHOM STĚŽÍ NĀLEZLI CESTU ZPĚT, ALE JEDNĀ Z VLN NĀS HODILĀ NA SKĀLISKĀ U OSTROVA, O KTERĀ SE LOĎ ROZTRĚŠTILĀ A MY MUSELI GO NEJRYCHLEJI PLĀVĀT KE BŘEHU, ABYCHOM SI ZACHRĀNILI HOLÝ ŽIVOT. TĀK JSME U NAŠEHO OSTROVA ZAŽILI JIŽ DRUHÉ ZTRŮSKOTĀNÍ.

DEN ŠESTÝ

ROZHODLI JSME SE ZJIŠTIT, CO JE ZAČ TO STVOŘENÍ, JEŽ JSME PŘEDCHOZÍHO DNE DOVEZLI ZE SOUSEDNÍHO OSTROVA. NĚ NAŠE DOTĚRNÉ OTÁZKY ALE DIVOCH REAGOVAL JEN MLČENÍM NEBO OBČASNÝM ZAVRČENÍM. KDYŽ UŽ JSME MĚLI POCIT, ŽE NAŠE SNÁHA BYLA MARNÁ, ŘEKL JEDNO SLOVO: „ARYTON“. CHVÍLI JSME SI MYSLELI, ŽE MU ŠPATNĚ NEROZUMÍME, ALE KDYŽ TO NĚKOLIKRÁT ZOPAKOVAL, POCHOPILI JSME, ŽE SE JEDNÁ O JEHO JMÉNO. ARYTONA SE NÁM POTÉ PODAŘILO TROCHU ROZMLUVIT, A NABÍDNOUT MU, ABY S NÁMI ZŮSTAL. Z JEHO ODPOVĚDÍ JSME ALE POCHOPILI, ŽE SE PŘÍLIŠ STYDÍ ZA SVOU, SNAD TEMNOU, MINULOST A ŽE UŽ ŽIL PŘÍLIŠ DLOUHO ODLOUČEN OD LIDÍ, ABY SI NA NĚ DOKÁZAL ZASE ZVYKNOUT. SVĚŘILI JSME MU TĚDY NAŠE STÁDO OVCÍ A NECHALI HO BYDLET V MALÉM SRUBU U OHRADY.

DEN SEDMÝ

NĀŠ ŽIVOT NA OSTROVĚ SE POSTUPNĚ ZMĚNIL Z TROSEČNICKÉHO PŘEŽÍVÁNÍ NA KAŽDODENNÍ RUTINU OBYČEJNÝCH FARMÁŘŮ. UŽ SE NEMUSÍME O SVŮJ HOLÝ ŽIVOT PŘETÁHOVAT S BOUŘÍCÍMI ŽIVLY, ČÍM LEHČÍ ALE NĀŠ ŽIVOT JE, TÍM VÍCE VOLNÝCH CHVIL KAŽDÝ DEN ZBÝVÁ NAPLNIT A TÍM BOLESTNĚJI SE DO NICH VKRÁDÁ SAMOTA PUSTÉHO OSTROVA.

KAŽDÉ RĀNO ZVEDÁME SVĚ ZRAKY S NADEJÍ K OBZORU, PĀTRÁME PO JEDINÉ ZNÁMCE PŘICHÁZEJÍCÍ ZÁCHRANY A ZNOVU A ZNOVU JE ZKLAMANĚ KLOPÍME K ZEMI A S POCITEM TUPÉ PRÁZDNOTY SE POUŠTÍME DO SVÝCH KAŽDODENNÍCH POVINNOSTÍ. A KAŽDÝ VEČER SEDÁME KOLEM OHNĚ, VZPOMÍNÁME NA SVĚT DĀLEKO ZA ŠIRÝM OCEĀNEM A VYPRÁVÍME SI PŘÍBĚHY.

DEN OSMÝ

DNES RÁNO JSME BYLI PROBUZENI PODIVNÝMI ZVUKY, JAKÉ JSME NA OSTROVĚ JEŠTĚ NIKDY NESLYŠELI. VZDUCHEM SE NESLO HLUBOKÉ DUNĚNÍ, PŘECHÁZEJÍCÍ V SYKOT, OBČAS PŘERUŠENÉ HLASITÝM PRASKOTEM A DOPLNĚNÉ NEPŘÍJEMNÝM SIRNÝM ZÁPACHEM. JEN CO JSME SE POŘÁDNĚ ROZHLÉDLI A VŠIMLI SI SLOUPU DÝMU NAD STŘEDEM OSTROVA, MĚLI JSME JASNO. SOPKA SE PROBUDILA.

IPŘES CÝRUSOVO VAROVÁNÍ, ŽE PŘÍPADNOU EXPLOZI NEDOKÁŽEME ZASTAVIT JSME SE ROZHODLI VYDÁT SE NA VRCHOL SOPKY, AČ JSME NEMĚLI TUŠENÍ, CO TAM VLASTNĚ BUDEME DĚLAT. NAŠE POCITY PŘESNĚ VYJÁDŘILA ROXANA, KDYŽ PROHLÁSILA: „RADŠI UMRÍT PŘI VÝPRAVĚ NA BOUŘÍCÍ VRCHOL SOPKY AČ JAKKOLI ZBYTEČNĚ, NEŽ BEZMOCNĚ ČEKAT A SMRT TĚDY DOLE A TRĚAST SE STRACHY KDY NÁS ZAVALÍ TUNY SOPEČNÉHO PRACHU.

VÝSTUP NA NAŠI SOPKU BY JINDY NEBYL NIKTERAK NÁROČNOU EXPEDICÍ, LEČ ZA TĚCHTO PODMÍNEK JSME JEJ VŠICHNI BRALI NADMÍRU VÁŽNĚ. PŘESTO JSME NA VRCHOL DORAZILI POMĚRNĚ BRZY. Z PUKLINY NA BOKU KRÁTERU STOUPAL SLOUP DÝMU. ZŮSTALI JSME ZARÁŽENĚ STÁT. NĚMĚLI JSME ŽÁDNÝ PLÁN, ŽÁDNOU, BYT SEBENEPAFRNĚJŠÍ SPÁSNOU MYŠLENKU, ŽÁDNÝ DŮVOD STÁT NA VRCHOLU ČINNÉ SOPKY A HLEDĚT DO JEJÍHO KRÁTERU.

KDYŽ JSME SE TAK ZMAFENĚ ROZHLÍŽELI KOLEM, POVŠIMLI JSME SI DŘEVĚNÉ BEDNY STOJÍCÍ OPODÁL. NA PRVNÍ POHLED BYLO POZNAT, ŽE UŽ ZDE MUSÍ BÝT SPOUSTU LET, PROTOŽE BYLA NAPŮL ROZPADLÁ A HOJNĚ OBROSTLÁ VEGETACÍ. NĚNÍ DIVU, ŽE

JSME SI JÍ DŘÍVE NEVŠIMLI. NĚVÍC JSME NA SOPKU ZA CELÝ NÁŠ POBYT ZAVÍTALI SNAD JEN JEDINKRÁT – CO BYCHOM TAKY HLEDALI NA VRCHOLU SOPKY.

RYCHLE JSME PROHLÉDLI BEDNU. BYLO V NÍ NĚKOLIK PŘÍSTROJŮ SLOŽENÝCH HLAVNĚ ZE DŘEVA, MĚDI A OCELI, MEZI NIMIŽ PROFESOR SMITH BEZPEČNĚ POZNAL BAROMETR A BIMETALOVÝ TEPLOMĚR. JEDNALO SE ASI O STAROU MĚŘÍCÍ STANICI. KDO BY JI ALE UMISŤOVAL NA PUSTÉM OSTROVĚ? KDYŽ JSME ZJISTILI, ŽE ZE STANICE VEDE MĚDĚNÝ DRÁT, BEZ VÁHÁNÍ JSME SE JEJ, HNĀNI ZVĚDAVOSTÍ, JĀLI NĀSLEDOVAT.

ŤĀJEMNÝ MĚDĚNÝ DRÁT JSME NĀSLEDOVALI AŽ NA POBŘEŽÍ, KDE DRÁT MIZEL VE VELKĚM ČERNĚM OTVORU VE SKĀLE. JĚSKYNĚ SE SVĀŽOVALA PRUDCE DOLŮ A PODLE HUČENÍ PŘÍBOJE UVNITŘ BYLA TĚMĚŘ JISTĚ ZATOPENĀ. ČĀVÍLI JSME BEZRADNĚ STĀLI PŘED TEMNÝM OTVOREM. BUDEME SE MUSET NĀŠEHO PĀTRĀNÍ VZDĀT A PODIVNĀ BEDNA S DRÁTEM PRO NĀS ZŮSTANE NĀVŽDY ZĀHĀDOU?

VŤOM JSME SI POVŠIMLI NEFOREMNĚ HROMĀDY V MĚLKĚ SKĀLNÍ PUKLINĚ. ZA NORMĀLNÍ SITUACE BYCHOM JI ASI PŘEHLĚDLI, ALE NA JEJÍM VRCHOLKU SE COSI LESKLO, COŽ NĀM PO DLOUHĚM ŽIVOTĚ NA OSTROVĚ PŘIŠLO PODEZŘELÉ. NĀŠE PŘEKVĀPENÍ NEMOHLA BÝT VĚTŠÍ, KDYŽ JSME VE SKĀLNÍ PUKLINĚ NĀLEZLI HROMĀDU DÝCHĀCÍCH PŘÍSTROJŮ. ŤĚĀ UŽ JSME SI BYLI JISTI, ŽE NĀŠ OSTROV MUSÍ BÝT MĚNĚ OPUŠŤĚNÝ, NEŽ JSME SI MYSLĚLI. SĚBRALI JSME TEDY VŠECHNU ODVAHU A VYDĀLI JSME SE HLOUBĚJI DO JĚSKYNĚ. V JĚSKYNI BYLA NĀPŮSTĀ TMA A MY NEMĚLI JEDINOU SVÍČKU, MUSELI JSME SE TEDY SPOLEHNOUT NA BYSTRĚ SMYSLY TĚCH Z NĀS, JEŽ JSOU OBDĀŘENI NEJLEPŠÍM SLUCHEM A NECHĀT SE POSLEPU VĚST DO TEMNĚ VLHKĚ JĚSKYNĚ.

JÁK JSME OČEKÁVALI, BYLA JESKYNĚ ZAPLAVENÁ MOŘEM A MY TAK MUSELI POUŽÍT NEVYZKOUŠENÝCH DÝCHAČÍCH PŘÍSTROJŮ A POKUSIT SE ČÁST CHODBY PROPLAVAT. MOHLI JSME SE SICE JEŠTĚ VRÁTIT, LÉPE SE NA VÝPRAVU PŘIPRAVIT, VYZKOUŠET PŘÍSTROJE, DOMLUVIT SI ZNAKOVOU ŘEČ POD VODOU... JEŠTĚ MNOHO VĚCÍ JSME MOHLI UDĚLAT, ALE MY JSME BYLI TAK UNAVENI PRÁZDNOU RUTINOU KAŽDODENNÍHO ŽIVOTA NA OSTROVĚ, ŽE KDYŽ JSME KONEČNĚ OBJEVILI ZNÁMKU CIVILIZACE, NEBYLI JSME OCHOPI ČEKAT ANI MINUTU. NAŠÍM JSME NEMOHLI ZAPOMÍNAT NA BOUŘÍCÍ SOPKU NAD NÁMI, KTERÁ MOHLA OSTROV KAŽDOU CHVÍLI ZMĚNIT VE ŽHNOUCÍ PEKLO.

DRÁT JSME SICE CESTOU JESKYNÍ BOHUŽEL ZTRÁTILI, Povedlo se nám ale v poměrně krátkém čase doplavat na místo, kde se jeskyně opět zvedala nad vodní hladinu. Cýrus odhadoval, že se nacházíme někde ve vnitrozemí ostrova. JÁLI JSME SE Tedy PROZKOUMÁVAT LABYRINT CHODEB A HLEDAT JAKÉKOLI ZNÁMKY LIDSKÉ ČINNOSTI.

KDYŽ UŽ JSME POMĚLU ZTRÁCELI NADĚJI, ŽE SE Z BLUDIŠTĚ CHODEB JEŠTĚ DOSTANEME VEN, OBJEVILO SE PŘED NÁMI ROZLEHLÉ PODZEMNÍ JEZERO, NA KTERÉM U BŘEHU KOTVILO OCELOVÉ MONSTRUM – OBROVSKÁ PONORKA. NĚŽ JSME STIHLI VYJÍT Z ÚDIVU, OTEVŘEL SE POKLOP, JAKO BY NÁS KDOSI V PONORCE ZVAL DOVNITŘ. BEZ PŘEMÝŠLENÍ JSME SE, UCHVÁCENI KOUZLEM OKAMŽIKU, PROTAHLI POKLOPEM A ZMIZELI V PONORCE.

NAJEDNOU JSME, ZCELA NEPŘIPRAVENI, STÁLI PŘED PÁNEM PONORKY. BYL TO JIŽ VETCHÝ STAŘEC, KTERÝ SE NÁM PŘESTAVIL JAKO KAPITÁN NĚMO. NĚJEN ŽE NA ROZDÍL OD NÁS NEVYPADAL VŮBEC PŘEKVAPENĚ, ALE UKÁZALO SE, ŽE DO NAŠEHO ŽIVOTA NA OSTROVĚ TAJNĚ ZASAHOVĚL. CO JSME Tedy

PŘIČÍTALI ŠŤASTNÉ NÁHODĚ, BYLA VE SKUTEČNOSTI DLOUHÁ RUKA VŠEMOČNÉHO KAPITÁNA NĚMA.

POTÉ, CO JSME NĚMOVI DOPODROBŇA POVĚDĚLI O VŠECH NAŠICH ZÁŽITCÍCH, JSME SE DOZVĚDĚLI, ŽE NĚMŮV ŽIVOT DOBRŮDRUHA – SAMOTÁŘE JE U KONCE A MY MÁME BÝT TI, KTERÍ ODPLUJÍ NA NĚUTILU, ABY SE ZACHRÁNILI PŘED VÝBUchem SOPKY A PŘEDALI SVĚTU JEHO MNOHÉ VYNÁLEZY.

DODRŽELI JSME TĚDY UCTIVĚ VŠECHNY JEHO POKYNY, A POTÉ CO NĚMO SPOČINUL PODLE SVÉHO PŘÁNÍ NA DNĚ TĚCHÉHO OCEÁNU JSME SE I S NĚUTILEM VYDALI ZPĚT DO CIVILIZACE. NĚJBLIŽŠÍ PEVNINA JE SICE NĚKOLIK TISÍC MIL VZDÁLENA, ALE S NĚUTILEM JÍ PODLE NĚMOVÝCH VÝPOČTŮ DOSÁHNEME AŽ ZA DVĚ TÝDNY.

SŮVĚA JSME OD OSTROVA ODPLULI, OZVAL SE HROZNÝ RACHOT A CELÝ OSTROV SE ROZLÉTL NA TISÍC ŽHAVÝCH KOUSKŮ. NĚŽ MOHL KUS ZEMĚ, KTERÝ NĚM BYL PO NĚKOLIK DLOUHÝCH LET DOMOVEM, ZMIZET ZA OBZOREM, ZBYLO Z NĚJ JEN PĚR OSTRÝCH SKALISEK, FYČÍCÍCH SE Z HLUBOKÝCH VOD TĚCHÉHO OCEÁNU JAKO POSLEDNÍ PRCHAVÁ PŘIPOMÍNKA NAŠEHO NEUVĚŘITELNÉHO PŘÍBĚHU.